

Per MartaF el dj., 06/07/2023 - 09:00

No puc deixar de pensar en els cinc passatgers del submarí *Titan* i en la seva mort fulminant a les profunditats insondables de l'oceà. La notícia ha deixat ben clar que vivim en un món classista, fins i tot per als difunts. Perquè si no, com s'explica el ressò que ha tingut comparat amb totes les vides anònimes que es perden cada dia al Mediterrani i que ens passen completament desapercebudes? En canvi, un minúscul submarí ha aconseguit sacsejar tots els cors. Potser, perquè el seu viatge a 4.000 metres de fondària costava 250.000 dòlars, una xifra només a l'abast dels més privilegiats.

El rècord de busseig lliure és de 332 metres però, gràcies a la tecnologia i a la innovació científica, es coneix que alguns animals poden subsistir allà on gairebé no arriben ni l'oxigen ni la llum solar perquè, a 1.000 metres, el mar s'apaga i queda a les fosques. Tanmateix, hi habiten espècies com ara el narval o el calamar gegant, el qual pot pesar fins a 700 quilos. Ara bé, el punt més profund de l'oceà conegut fins ara són les Fosses de les Marianes, a 11.000 metres, i això ja ens dona una idea del poder majestàtic de la natura. Però sabies que només s'ha explorat entre un 5% i un 10% dels mars i dels oceans que envolten la Terra? És una dada desconcertant perquè no podem viure sense aigua i, tot i així, menyspreem la vida marina, que és el germen del nostre planeta. Si no, per què cada any les nostres platges estan més i més contaminades amb tota mena de deixalles humanes que colonitzen la sorra i contaminen les aigües? Sense anar més lluny, el 95% dels residus del mar Mediterrani avui són plàstics.

Potser pensaràs: «Què soc jo enmig de la creació immensa?» (Sir 16,17), però tots som alhora fills i filles de l'aigua i això ens fa titànics perquè és el poder que ens agermana, l'energia que ens navega, independentment del nostre origen, de la nostra llengua, del nostre color de pell, de la nostra classe social o de la nostra economia. Totes aquestes i moltes més són les etiquetes que ens hem inventat per dividir la humanitat, en comptes d'unir-nos per salvar el nostre planeta ferit, com si fos un vaixell enfonsat o un submarí extraviat. Però no te n'oblidis, el mar no fa diferències entre rics i pobres.
